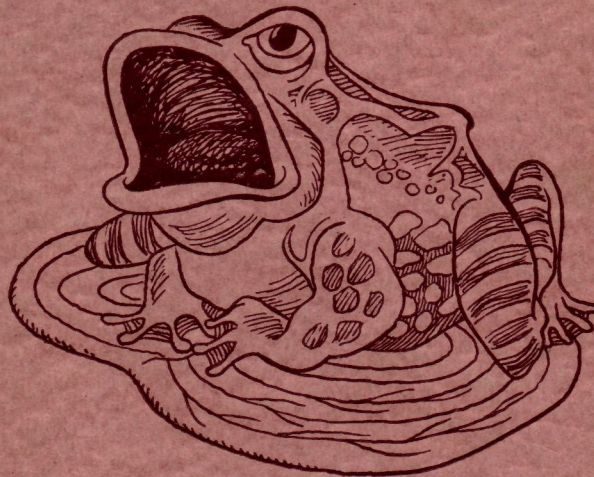

De Kinkenduut

deur

Piet Heerkens S.V.D.

Mee veel tekeningskes van Tijs Dorenbosch

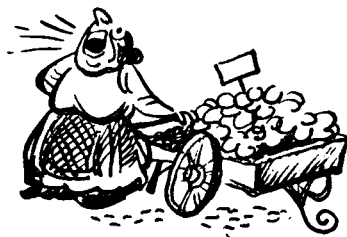

De Kinkenduut

deur

Piet Heerkens S.V.D.

*Gedrukt en in den handel gebrocht deur:
Drukkerij Henri Bergmans N.V., Tilburg
Drukkers-Uitgevers.*

*Koop ! Koop ! Koop ! 'k Hè schoone liekes,
liekes over lief en leed,
liekes over Annemiekes,
over kender, blommen, biekes,
lieve liekes mee de vleet,
leuke liekes, vers van 't vat,
koop ! koop ! koop ! ik heb er zat !*

Veurwoordje.

M'n twee vurrige busselkes „Örgel” en „Mus” wieren over et algemeen heel goed onthaold en hier hedde dan busselke drie „de kinkenduut”, oftewel de kikvorsch.

En naa weet ik wel, oeioeie-jao, ik weet et genog : zenuw-èchtige stadslui kunne nie slaope bij kinkeduutengekwaok, mar daor stao tegenover dè dèzelsfde gekwaok veur buitenlui net is as een wiegelieke ; stadslui kwakken steenen in et vijverke dè kraokt van kinkeduute, mar iemand van den buiten die doe dè nie, oo-nee !

'k Zu oe dus één ding wille zegge, lezer : as ge nie kunt haawe van zu'k gekwaok, dan blijf een bietjen uit de buurt ! — Laot 'ne kinkenduut kwaoken zoo as ie naaw-immel gebekt is en gooi nie as 'ne kwaojongen ammaol steenen en kluite zaand in ons laandelijk en rustig brabantse vijverke, — want ten irste zu 't nog mar zund zijn van et schoone gruune kroos dè-t-er op ons vijverke lee te drijven, en ten twidde : 'ne kinkenduut gooide tòch nie zo gaaw raok of dood, en ge jaogt em ok nie wijd-eweg : hij duikt onder, laot oe uitraozen daorboven aon de waoterkant, en efkes laoter kwaokt ie er oe zoveuls te harder om nao, dieën brutaole waoternaachtegaol.

P. H.

Kinkenduut, mijn bruurke...

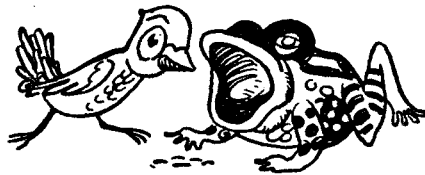
*Kinkenduut, mijn bruurke,
kwaoker van beroep,
'k luister dik 'n uurke
naor oe rauw geroep.*

*Ik wil ok 'ns kwaoke,
waoternaachtegaol,
simpele rijmkes maoken
in mijn moedertaol.*

*Heerkens uit de stejen
lösteren nie naor ons,
't peil is ver benejen
hullie stadgegons....*

*Boerkens uit den buiten,
heerkens van et laand
zullen ons bestuiten
om den aawen traant.*

*Is 't den tóón veural, die
't melodieke maakt,
och, dan is 't zo mal nie
as óns lieke kraakt !*

De Paoter en de kinkenduut.

Er zaat eenen dikke kinkenduut
te kwaoken in 't lekkere waoter,
en vlak daorbij, aon den aandere kaant,
daor stond eenen zwarte paoter ;
en de zwarte paoter, ruig behaord,
mee 'ne lange bruine krullekesbaord
ha de kinkenduut in de gaoter.

De kinkenduut blies z'n eigen op
om hard te kunne kwaoke,
de hoeke van z'ne breeje mond
ver open toe aachter z'n kaoke ;
en de zwarte paoter, ruig behaord,
mee 'ne lange bruine krullekesbaord
ha lol aon de-d-aorige kraoke.

„Ehum !” dee de paoter en 't kwaoken hield op
en de kinkenduut laag daor te loere,
mee puilende oogen en laagenden mond
en ie daoht : et is een van de boere ;
en de zwarte paoter, ruig behaord,
drie trok 'ns aon z'ne krullekesbaord,
klaor om 'n praotje te voere.

— „Zeg, kinkenduut, mee oew raar gekwaok,
kende geen leuker lieke ?
As daolijk de stadslui komen, dan gaon
z'oe steenige mee kritieke !”
en de zwarte paoter, ruig behaord,
drie graaide 'ns deur z'ne krullekesbaord
en z'n eugskes die blonken as krieke.

— „Ik kwaok en ik laach en ik kraok er mar raak!
en ik blaos er de broebels in 't waoter, —
en kómen die rakkers, ik kwaok en ik kraok
mar ik haaw ze sekuur in de gaoter”,
en de zwarte paoter, ruig behaord,
die aaide 'ns over z'ne krullekesbaord
al lösterend naor dieë paoter.

„Dan vatten die rakkers 'n kluitje zaand
om et kwaod in et waoter te kwakken ;
ik laot me wè zakke, ze raoken geen laars
en ik waocht toe ze verder rakken”.
en de zwarte paoter, ruig behaord,
die giechelde in z'ne krullekesbaord
al hukkkelend op z'n hakke.

„En a'k dan 'n kort kwartiereke staok
en wè rust in et diepere waoter,
dan laach ik die rauwe rakkers weer uit :
ik kwaok ze nao om d'ren flaoter”.
en de zwarte paoter, ruig behaord,
trok lollig aon z'ne krullekesbaord...
toen schreef ie dees lieke, dieë paoter !

Oproep.

Diep veraachte moedertaol,
kreeg ik een proces verbaol
omdè-d-ik oe rauwe klaanken
af móes en nie af kós daanke,
'k gaaf er geeren al mijn geld veur,
'k zaat er geeren, as 'nen held, veur
in et spinhuis, koud en kaol,
diepveraachte moedertaol..
Mar goddaank, 't is nog zo wijd nie,
bláft kritiek, och kom, ze bijt nie !
Dörom zing ik plat, royaol
in mijn aawe moedertaol :
'k liet den örgel lustig tjengele,
draaide rustig mee den zwengel en
liet mijn mus mee goei fatsoen
sjierpen in et fijn plantsoen
van de nederlandse lettere..
'k heurde hier en daor wel kettere,
spotte, giechelen om dè simpel
fluiten van dieën boerekinkel,
mar ik trok er me niks van aon,
vaast van plan m'ne gang te gaon.
'k Laot 'n kinkeduutje kwaoke,
'k moet op tijd 'n zuchje slaoke,
'k wil ok 'ns giechele, muzikaol,
in mijn lollige moedertaol.
'k Laot d'r klaanke locht uitwaaie,
'k laot ze van mijn lippe zwaaiie
rond, gezond en breed en stoer
lijk de ermen van den boer
die z'n zaod zaait op den ekker.
Kos mijn lied mar, as 'ne wekker,
wakker rellen al wè slaopt,
al wè luilakt, rekt en gaopt !
Kos 'k 'n bende aander örgels,
mussen, kinkeduuten-görgels,

of nog liever naachtegaole,
spreuwe, malders, overhaolen
om in 't litterair plantsoen
plat-eweg d'r best te doen,
och, wè zu't er lekker klinke!
Dörom roep ik al de vinke,
leuwerikke, wielewaole,
meeze, kneuters, naachtegaolen,
al wè hier in Brabant piept.,
al wè neuriet, kwaokt en kriept,
om mar hardop mee te zingen,
blij te zijn en rond te springen
in den lieven Heer z'n boome ;
'k roep ze op om mee te droome,
mee te sjierpe, mee te fluite,
nie om eer of roem of duite
(want daor moete ze tòch naor fluite!)
mar uit louter zielsplezier!
't Zet den hemel op een kier
as we in onz' eige klaanken
onzen lieven Heer bedaanken,
as we simpel, los en knus
zingen zoo we 't kunnen. — Dus :
raok er 'ns los mee goei fatsoen
in ons litterair plantsoen !

Naachtegaol.

Naachtegaol, mijn hemeldierke,
mee oe wonder tierelierke,
resjen uit et paradijs,
klinkklaor dichter-onderwijs, —
heel den aovond lig ik wakker,
vuul m'n eigen, ermen stakker,
kwaokende kinkenduut in 't riet
as ik löster naor ou lied.

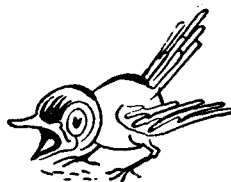
't Vloeit fluweelig, zachjes, zootjes,
trippetrap van kendervuutjes
over de blauwe hemelruit ;
't dröppelt uit oe strotjen uit
tik-tik-tik as van 'n klökske,
tok-tok-tok as van 'n stökske,
dan, ineens, mee wilden ruk,
kletst er 'n blad mee glaswerk stuk !

't Lijkt soms op hel getinkel
van den beijaard ; belgerinkel ;
of er iemand giechelt, laacht,
waor ge d'ooge nie van zaagt ;
dan is 't weer 'n leuk gekwetter,
zoot geneurie, scherp geschetter,
droef gesnik of luid gestluit,
aachter mekaren op ruitekaduit. ¹⁾

Heur 'm toontjes brabbele, broebele,
heur 'm zootjes zabelle, zoebele,
zuiver klaanke van geneucht,
puure naachtegaole-vreugd.
Lijsters, malders, wielewaole
kunnen et bij ou nie haole ;
fluite gíj, ge laacht ze egaol
allemaol uit, m'ne naachtegaol !

¹⁾ op goed geluk af, in 't wilde weg.

Naachtegaol, m'n hemeldierke,
moe oe wonder tierelierke,
resjen uit et paradijs,
daank oe veur oe onderwijs!
Heurde gij mijn in 't waoter kwaoke
wil er oe eige nie kwaod om maake:
ieder zingt of kwaakt of kwekt
zoo-t-ie van-huis-uit is gebekt!

De Bie.

Om de blommen
vloog 'n bie, —
zie-zie-zie
van zoeme-zomme, —
in die blommen
zaag die bie
volle kommen
een, twee, drie.

Aon die blommen
hong die bie, —
zie-zie-zie
van zoeme-zomme, —
uit die blommen
zoog die bie
onder grommen in
een, twee, drie.

Bij die blommen
zaag die bie, —
zie-zie-zie
van zoeme-zomme, —
dunne kromme
bloote knie,
rare blommen
een, twee, drie.

Om die kromme
bloote knie', —
zie-zie-zie
van zoeme-zomme, —
rontalomme
staak die bie,
't kan-me-nie-bommen in
een, twee, drie.

Zeeverweer.

't Zeevert al verschaaië daogen,
't stieft deur d'alderdikste kleeer';
hielp et mar, ge sloegt aon 't klaoge :
    miserabel zeeverweer !

Triestig kruipen oe gedaachte,
heel de locht drukt op oe neer,
alle monde moppere klaachte :
    wè'n ellendig zeeverweer !

Zu de locht dan noot meer breken ?
Straolt dan 't zunnেকে noot nie meer ?
Zon, allà, leer aaf die streken
    van 't vervelend zeeverweer !

Toe naa, zunnেকে, steek dieën viezen,
looien, dooie, nevel neer !
Laot ons langer nie verkiezen
    in dees mizerig zeeverweer !

Sneuw.

*De wereld sneuwt weer onder,
ze wordt weer rein en fijn,
de wereld wordt weer 'n wonder
en kan nie schoonder zijn.*

*De struiken en de boome
zijn sprookjes naa, stuk veur stuk,
daorover moete we droomen
as over 'n groot geluk.*

*Nooit is er de wereld fijnder
as onder de sneuw meschien
wanneer we in al de kender
weer nuuwe Sneuwitjes zien.*

*Toe sneuw, sneuw de wereld mar onder
in blaanke wenterpraol,
toe, toover de wereld mar schoonder,
z'is zónder de sneuw zo kaol!*

Dröpke dauw.

*Dröpke dauw dè-d-aon dè blaoike
hangt te bibberen in de kou,
zilverblinkend bölleke waoter,
geere zing ik over ou.*

*Lekker lollig tinteldingske,
saomengevloeid uit louter dauw,
'k zie oe liever as d'echte perels
aon de oorlel van 'e mevrouw.*

*Trillende, rillende bibberperel,
wittig gloeiend vunkske, — ou
puure blinken is veur mijn 'n
rustpunt in mijn druk gesjouw.*

*Weinig uurkes zulde gij blinken,
want ge bent te teer van bouw,
mar ik dronk 'n dröpke vreugd in,
waoterbölleke lief, aon ou !*

*Moet ik schreuwen as ge daolijk
neervloeit lijk 'n traon van rouw ?
'k Weet et zeker, koste 't zeggen,
wel, dan zidde ¹⁾: „Hóé ! wè flauw !”*

---

¹⁾ zou je zeggen.

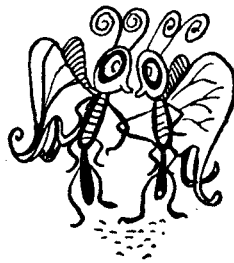
Kapelleke.

'n Leuk citroen kapelleke woei
alleenig deur et bos,
en m'n ooge die wieren van et zien nie moet
en ze lieten et ding nie meer los.

Toen woei er 'n wit kapelleke bij
en ze daansten deur et bos,
te saome zot, te saome blij,
te saome vrij en los.

En de twee kapellekes allebei
deur 't lentelieve bos
ze sjaansten en daansten mijn ooge veurbij
al boven et lekkere mos.

Gij lieve kapellekes daor in et bos
een wit en een citroen,
toe, sjaanst er en daanst er mar lekker op los,
ge meugt et gerustekes doen!

De Zwaolleme.

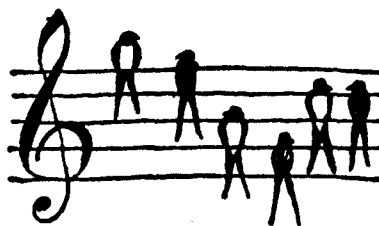
De zwaolleme zitten al klaor op den draod
in lange rechte rije,
ze draaien d'r köpkes naor hier, naor daor,
ze aaien d'r rökskes en kammen d'r haor,
ze kijken, ze reiken naor 't wijje.

et Loof van de boome wordt geel en rood,
verdwene zijn vliegen en mugge ;
goddaank, ons kender zijn vlug en al groot,
we vliegen dus weg van den hongerdood
en in 't vliegen zijn zwaolleme vlugge !

De weg is wijd, de weg is lang,
mar wij zijn klein en dapper,
we zijn nie lui, we zijn nie bang,
we vuulen in ons hart den drang
om te vliegen al langer hoe rapper.

Alover de bergen, alover de zee
wè zulleme lekkerkes wiege !
Allo dan, de locht in ! Allà ! Alléé !
Salut, lieve nesjes, adjuus, adé !
naor et Zuien toe zulleme vliege !

(Naor Aug. Wibbelt.)

Geluk.

*Geluk is 't laage van 'n hart vol liefde,
geluk is 't blinke van 'n zuiver oog,
de kalme klokslag van 'n goei geweten,
de wiekslag van verlangen naor omhoog.*

*Ik heur geluk in 't zinge van den vogel,
ik zie geluk in sterre, klein en groot,
ik ruuk geluk in 't geure van de blommen,
ik pruuf geluk in 't daogelijkse brood.*

*En komt al ooit de sluwe klamper zonde
om 't zuut geluk te haoken aon z'ne klauw,
en moet et oog soms blinke van de traonen
en moet et hart soms bonze van berouw,*

*ik heur geluk in 't ritsele van de blaoyer,
ik zie geluk in 't licht van zon en maon,
ik ruuk geluk in 't geure van de wierook,
ik vuul geluk bij 't waandele langs de baon.*

*Geluk is 't laage van 'n hart vol liefde,
geluk is 't kloppe van een hart vol trouw,
de kalme tikketak van 't goei geweten,
en blijf hoop in 't uur van zwarte rouw.*

Geld.

't Geld is rond,
't geld is rond,
't moet er mar rollen,
't moet er mar rollen.
Wörom is 't rond?
Dörom is 't rond :
't moet er mar rollen de
wereld rond !

't Ronde geld,
't ronde geld
moete nie telle,
moete nie telle !
't Ronde geld
rolt mee geweld,
wörom gaon telle, zeg,
dubbeltjesheld ? !

't Geld is vuil,
't geld is vuil,
rust et in buile,
rust et in buile.
Wörom is 't vuil ?
Dörom is 't vuil :
't roest in de buile
mar 't blinkt in de ruil.

't Vuile geld,
't vuile geld
rinkelt as belle,
rinkelt as belle.
't Vuile geld
wörom geteld ?
Rollen en relle
moet er et geld ! —

Goeie raod.

— „Bruur, ik zie 't : ge doet er neven !
'k Zal oe goeie raod meegeven ;
'k mèn et goed, daor kunde op aon !”
— „Lop naor de maon !”

— „Bruurke, taast nie rond in döster !
Goeie raod is duur, dus löster :
doede wè 'k zeg dan doede nie lomp !”
— „Lop naor de pomp !”

— „Bruur, ik kan oe zoo med-eene
drie-vierhonderd gulde leene,
tegen drie en 'n half procent !”
— „Gierige krent !”

— „Nee, et gao mijn nie om cente !
Wilde ze hebben zónder rente ?
Hier : driehonderd pop sekuur !”
— „Daank oe bruur !”

... ..
Jaore laoter : „Bruur, mijn centen
heb ik hard noodig ! — Zónder rente,
volgens d'afpraak eens gedaon...”
— „Lop naor de maon !”

Annemieke.

Annemieke, melk en bloed,
om-en-om de duuzend weeke,
mee d'r flauwe bakvisstreeke
en d'r poezele lollige snoet
vend geenen eene jonge goed...
Annemieke, melk en bloed,
weete wel, kiendje, hoe dom dè ge doet?!

Annemieke, pront en groot,
vijf en twintig pas geworre,
zie de jongens al mee snorre...
mar den eene z'n haor is rood...
en dieën aandere... neemt ze nóót!...
Annemieke, pront en groot,
vat dieën eenen en stap in den boot!

Annemieke, struise meid,
dartig oud en propvol kuure,
't maag nie als te lang meer duure!
't leeven is kort en duur den tijd!
Melk en bloed dè bende al kwijt!
Annemieke, struise meid,
vat dieën rooie, 't is hoogen tijd! —

Annemieke, veertig oud,
is al 'n aawe jonge dame!
As die kerels nááw mar kwame,
Rooie Jan of Scheele Wout,
alle hout is timmerhout!
Annemieke, veertig oud,
och, die kerels zijn al getrouwd!

*Annemieke, oud en krom,
vroom van hart mar zuur van wezen,
zit d'ren kerkboek uit te lezen,
duuzende keeren blaait ze om....
Zoo wordt wijs wie eens was dom !
Annemieke, oud en krom,
wenst den dood al wellekom !*

Van Kees en Kee.

*Kees van Hal en Kee van Dam ;
toen ze nog vreejen was 't vuur en vlam,
mar die vlam sloeg tussenbaaie
hoog omhoog in lichtelaaie.*

*Toen ze trouwden, — och lieve deugd, —
was et een hemeltje van geneucht,
mar eenen hemel zonder engeltjes,
van die lollige mollige bengeltjes.*

*En ze baden : „Lieven Heer,
laot bij ons zo'n engeltje neer”.
Nog geen jaor en daor laag eenen dartelen
bengel in de wieg te spartele.*

*En ze baden weer : „Lieven Heer,
één is al mooi, mar twee is méér !”
En ze kregen 'n lekker Trieneke
mee een kuiltjen in d'r kieneke.*

*Twee is deftig, — daorveur nie, —
mar alle goeie dingen in drie !
En 't kwaam aaf : een blozend menneke,
en ze zongen van Hub-marjenneke !*

*Meerder zielen, meerder vreugd,
as et mar gao in eer en deugd ;
noemerke vier, 'n leuk kabouterke,
kreeg den schoone naam van Wouterke.*

... ..

*Mar de buurvrouw, kaole madam
mee twee kender, zee : „Van Dam,
twéé, — of drié, — dát kan niet hinderen !
Hoe is 't, koopt u nóg meer kinderen ?”*

Kees van Dam zee : „'t Leeven lee
in Gods haanden, zee ons Kee ;
Die den ekker nat laot regene,
laoten we mar naor hartelust zegene !”

... ..
't Wier in huis een druk bedrijf,
want mee dè-d-al kwaam noemerke vijf ;
't waar geen bruintje, ok geen gitje,
mar een blozend blaank sneuwitje.

Kees en Kee die ha'n veul geld :
noemerke zis wier bijbesteld ;
't waar een lief en leuk vuil delleke
mee een ewig snottebelleke.

... ..
Mar de madam van den gebuur
wier bij et buurten soms wè zuur,
want ze praotte van „niet fijntjes”
en ze spotte van „konijntjes”....

Kees van Dam en Kee van Hal
zuchtten bij dè zuur geval ;
is den duuvel oew gebuurke,
dan is et leeven een vaogevuurke !

Mar daornéeven, — heb ik et wel, —
braandt dan ok de echte hel !
Sommenketij ¹⁾ waar et goed te merken :
't ruziede buiten al de perken !

... ..
Noemer zeuven en noemer aacht
kwamen tezaomen op eene naacht,
och, en ze piepten as twee veugeltjes,
as twee dreuge kenderkreugeltjes !

Buurvrouw schold : „Gij lijkt wel zot !”
Kees terug : Wie is as God ? !
Gullie doet as kleine Schepperkes,
mar erg luie, juffrouw Snepkerkes !”

... ..

¹⁾ somtijds

*Buurvrouw zweeg en nao een jaor
kwaam et volgende, zwart van haor ;
't waar dus, goed geteld, et negende
waor den hemel Kee mee zegende.*

*Buurvrouw trok d'r schouwers op,
wees mee de vinger naor d're kop :
„Och, die fent heef ze alle fijf niet,
anders had hij ook soo'n wijf niet !”
... ..
Kleine kender worren groot
en dan stappen ze in eenen boot,
en die huwelijksbootjes raoken
vol mee kleine leuke snaoken.*

*En zoo maokten Kees en Kee
menig trouwpartijke mee,
och, en et wieren zoo'n pronte grutjes !
mar mee de buurvrouw was et frutjes !*

*Buurvrouw wier melankoliek,
overspannen, zenuwziek.
Twee bedorven, wufte kinderen,
kunnen, ach, ontzaggelijk hinderen !...*

*Kees en Kee die wieren oud
en ze vierden et feest van goud.
„Kom mar op !” riep Kees, „al zijn d'r
honderd kender en kleinkender !”*

*Over de honderd zijn er geweest
op et schoone gouwe feest.
Soms is et leeve toch nog een lolletje,
zonder een deftig parasolletje !*

*„k Ziet 't !” zee Kees, „Over honderd jaor
zijn we weer allemaol bij mekaor,
en dan zulleme, jao, dan zulleme
euwig bruiloft viere, verdulleme !”*

Boemeljongen

I.

*Hoe ree ie naor stad mee z'n zakke vol geld ;
't arabische ros droeg em fier deur et veld.*

*Minaachtend verliet ie vaoders landouwe...
Bah ! za'k as 'nen boer deur dieë modder gaon sjouwe ! ?*

*Mee bonzende borst ree de jonge naor stad,
daor vond ie z'n vrienden, daor wier ie een fat !*

*Daor lagen te laagen, te lonken, te loeren,
drinkende vrienden en blinkende hoeren.*

*M'nen boemeljongen, wè dee ie toch dol...
z'ne zak liep zo leeg en z'n hart wier zo hol !*

II.

*Den boemeljongen, erm, nog ermer as Man Job,
wier verkensherder ergens bij 'ne boer in 't schop.*

*Hij herderde mee zörg die vieze sloeberbende
en sleet z'n jeugd, oei-oei, in honger en ellende.*

*Hij goot de vieze spuuling in den houteren trog
en 't leek 'm lekker toe as waar et werme grog.*

*De verkens wieren vet, den herder zörgde puik,
mar eigens wier ie dor en maoger as 'ne struik.*

*Den honger knaogde hard aon 't lijf van weelde,
de spijt aon 't hart dè-d-al z'n schoon geluk verspilde.*

III.

*„Och, waar ik mar op vaoders boerderij
och, waar ik daor mar knecht, dan waar ik vrij !*

*Ik doe 't! Ik doe 't! Ik gao 't aon vaoder vraogen!
Ik vraog vergiffenis en zal de boete draogen!"*

*De tobber liep en liep en kwaam bij vaoders aon,
die jaoren, dag-aon-dag, op den uitkijk ha gestaon....*

*Weer wier ie heer in huis zoo as in vruuger daogen!
Wè zal ie náá zijn dwaoze daod beklaoge!*

*Gij, boemeljongen, die deez versje leest,
bid goed oewen Vadderons en gij geneest!*

Kenderteentjes.

*Trap geen kender op d'r teentjes,
schup nie tegen kenderscheentjes
nie heel zuutjes
nooit nie hard,
want in kleine kenderteentjes,
kenderscheentjes,
kenderbeentjes
klopt gevoelig moeders hart ;
trapte gij op die kleine teere,
al te kleine, al te zeere
kendervuutjes
nóg zo zuutjes,
och, ge trapt op et moederhart !
iedere moeder is een wonder !
't Grootte moederhart begon d'r, —
zachjes, zuutjes, —
't eerst te kloppen in die teentjes,
in die vuutjes,
in die scheentjes,
in die beentjes...
Kendersmart is moedersmart !*

Moeder

*Er waar geen ding in heel et laand
zo werrem en zo zacht,
as, moederke, oew harde haand
en, moeder, oew gedaacht'.*

*Jao, 't engelekoor zong wonderfijn
in et veld van Betlejem,
toch heurde-n-ik liever naa, kon et zijn,
nog eene keer, moeder, ou stem !*

(Naor Aug. Wibbelt)

Glijermenneke

*Menneken in oe overalleke,
volgelapt mee lepkes blauw,
'k veen oe op straot een lief gevalleke,
op oe glijerken aon de sjouw.*

*Tippetippetip zoo doet oe vuutje
ieder stepke geefde gij gas
en ze zien oe vurig snuutje
zóó nooit gloeien in de klas.*

*Soepel as waoterke schiete gij tussen
auto's fietsen en waogeltjes deur
en de zwaore loggere bussen
blijfde gij in et druk verkeer nog véúr.*

*Lollige glijende gloeienden bengel,
ongelukskes krijgde gij nie
onder de vleugels van oewen engel
die oe zeker geeren zie.*

*Menneken in oe overalleke,
volgelapt mee lepkes blauw,
'k veen oe een lief en vief gevalleke
op oe glijerken aon de sjouw.*

Claxon

Uh!-Uh!-Uh! — dè vuil geluid
hangt me keel en ooren uit!
Uh! — et scheurt deur de drukke straote
dè ge'r haost nie van kunt praote!
Uh!-Uh!-Uh! — Hoe'n ¹⁾ vuil geluid!

Uh!-Uh!-Uh! — gaaw, red oe huid!
Kooning auto mot veuruit!
We-t-ie gilt, brutaol, astraant : „Uh!”
Gaaw-gaaw-gaaw! „Uh!” Naor de kaant! „Uh!”
Uh!-Uh!-Uh! — Veuruit! — Veuruit!”

Alle goeie smaok is vort
uit de wereld van de sport
Wèrkt 'ne claxon as de foeter,
schóónder waar den aawen toeter
toet-toet-toet! zo'n diep geluid!

---

¹⁾ Wat 'n

Rood-Wit-Blauw

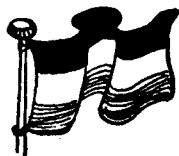
*Lekker licht-blauw koorenblumke,
helder lijk 'n kendereugske,
blauw gelijk de klaore hemel,
tintelblij gelijk 'n sterreke, —*

*vlotte klaproos vlak erneven,
helderé felle rooie mooie
vlinderblom van weinig daoge
langs de raand van et rijpe kooren, —*

*'t kooren waarin de hostie's groeien,
witte blaanke heilige hostie's,
hemelbrood veur al de zwakke,
al de groote en kleine kender, —*

*'t vlamig diepe rood van roozen,
't haogelwit van blaanke hostie's,
't hemelblauw van koorenblumkes, —
't rood-wit-blauw van 't vrome Brabant...*

*Vaderland, et roomse Zuien
zal oe stil z'n trouw beduien ;
Brabants volk en Brabants gouw
wappert dapper rood-wit-blauw.*

Mijn irste broek

*Ik waar 'n jaor of vier, — waor is den tijd gebleven ! —
en ik liep nog aaltij rond in rökskes, nie in broek,
mar 'k wier et zuutjes beu in meiskeskleer' te leeven
en vroeg aon Siendereklaos mijn irste jongensbroek.*

*En 't wier dan Siendereklaos, — ik zal et nooit vergeten ! —
de heilige Man ree heel veul suikergoed en koek,
speklaosie, marsjepijn, te veul om op te eten,
en dan, m'ne schoonsten droom : mijn irste jongensbroek !*

*Verdikkeme, hoe'n genot : in 'n echte boks te steken !
Dè kennen de meiskes nie, daor moete 'ne jongen veur zijn !
Verdorie, 't dee me deugd as al de meense keken
en 'k vuulde me zoo op straot 'ne groote meens in 't klein !*

*De beentjes lekker vrij, vergimd, dan kunde klimme !
En 'k klauterde op et hek bij 't erf van boer Verhoek,
oei-oei, daor kwaam ineens, den hond aon, gadvergimme,
en 'k spolderde in et slijk mee 'n scheur in d'irste broek.*

*'k Ha mee mijn klak al gaaw et slijk wè-d-afgeveven,
mar och, de schéúr die blééf en goede raod waar duur ;
ik daoct : straks krijg ik slaog en wor ik uitgekeve....
wè ha'k et toch benauwd ! m'ne kop waar rood as vuur !*

*Nee, dè ha 'k nooit gedaocht, dè 'k dieën dag zu blère,
m'ne zaddoek vrong ik uit, 't leek wel 'ne schoteldoek ;
't wier aovond zuutjesaon, ochheere, wè'n misère :
ik moes, ik mòès naor huis mee 'n scheur in d'irste broek.*

*Ik kwaam bij moeders aon, 'k vuul náá mijn hart nog kloppe, —
m'nen hemslip bemmelde as 'n vlagsken deur de scheur, —
ze zaag 't, ocherm, al aon hoe'n gat er viel te stoppen
en keef „mar, Pieterman !” en naam me in verheur.*

Toen zee ze : „en naaw te bed, en er wordt geen pap gegeten !”
en ze trommelde vast mijn bats zo plat as olliekoek ;
mar 't alderergste kwaam ik 's mergens pas te weten :
'k moes naor de kiepkesschool ¹⁾ in röskes, nie in broek !

Wè-d-is den eenen dag toch anders as den aandere !
't Holp nie of Soeur Marie al zee : „toe, treur mar nie !”
gadimme, 't is ok wreed : wéér van geslacht veraandere !
Nao d'irste jongesboks wéér meiskeskleer' ! Mardi !

Hoe gao-g-et mee 'ne meens : zoo laage, zoo weer blère ;
nao regen zonnenschijn, 't veraandert mee 'ne vloek !
Goddaank, 't wier beter weer, 't wier vreugde nao misère
toen ik weer mijn beentjes schoot in m'n irste jongensbroek.

... ..

Krek twintig jaor daormao, — God maag er oe veur bewaore ! —
't goei leeve waar veurbij, 'n kwaoie tijd kwaam aon :
'k wier op 'ne vieze keer toe over oor' en haore
verlekkerd op 'n ding en zu dan trouwe gaon.

De zwarte trouwboks ha'k al dapper aongetrokke,
daor zaag ik in 'n laoi, heel achter in 'nen hoek,
'nen langverloren schat, — ik ben er van geschrokken ! —
't waar as een relikwie : mijn irste jongensbroek !

'k Zaat weer ineens terug in mijn schoon' kenderjaore :
ik zaag mijn eige weer in m'n irste bruukske staon ;
de scheur vol groot verdriet, de toen nie kos bedaore,
keek me as een schreuwend oog dwars deur den zulder aon !

Ik weet nie : kreeg ik schrik veur 't leeven de'k gong kiezen ? !
M'n blozend jonk gezicht wier geel as olliekoek ;
ik kreeg zoo 't zuur gevuul : mijn trouwbroek te verliezen,
zooas veur twintig jaor mijn irste jongensbroek.

¹⁾ bewaarschool

*Dè bruukske wier veur mijn 'nen engel uit Gods glorie ;
ik schoot mijn trouwbroek uit, m'n weekse boks weer in ;
die vrijgezellenboks zaat zo gemak, verdorie,
en wie zee „jao, ik wil” mee puure tegenzin ? !*

*Ocherm, et waar te laot ; et rijtuig kwaam gereje,
geen moederlieven hielp, geen klaogen, geen gevloek ;
ik trouwde, ochot-echerm, en 't wier goed ingeweje,
mar ik verwaochte een scheur lijk in mijn irste broek.*

*Naa zee'k een jaor getrouwd, — mar moes 'k op bloote knieë
van hier aaf kruipen toe in 't heilig laand
om keend te zijn opnuu ¹⁾, — ik di't ! Want, potverdieë,
wie draogt de broek in huis ? ! — Mijn vrouw ! — 't Is groote schaand !*

*Och, as ik somtij denk aon scheuren in mijn leeven,
dan zucht en zeur en treur ik stillekes in 'nen hoek,
den denk ik aon de les, me vruuger eens gegeven,
aon 't irste groot verlies, mijn irste jongensbroek.*

(Naor 'n leuk plat lieken uit Tongeren)

---

¹⁾ Opnieuw

Den Hemel is den onzen

Zeg, vrienden, ik moet oe een liedeké zingen,
waor ik et liefst bij zu daansen en springen,
want wij bidden ammaol veul vadderonzen
en daarom is er den hemel den onzen
en et is eenen hemel zonder pijn,
potjeverdezenen, et is er zo fijn!

Waogewijd slao eens, — zoo zulleme hopen, —
vlak veur onz' oogen de hemeldeur open.
„Kom binnen, zee Sint Pieter, kom binnen en doe mar
net of ge hier thuis bent, gerust heure, toe-mar,
ge hebt ommers „voldoende” op oe rapport,
wel-nou-dan, schiet op, en kom mar niks te kort!”

In de vestibool ziede Sint Michaël, den engel,
slaank en blaank lijk 'n lelie op d're stengel,
en die steekt oe seffens in gouwe en zije kleeren
en begient oe as eenen heilige te vereeren ;
en neven 'm stao den heilige Man Job
en die zet oe een kroontjen op oewe kop.

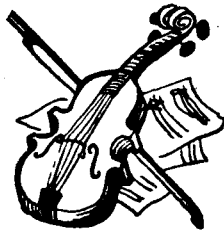
Sint Anneke roept alleman toe : „Kom eten !”
en duuzende zijn er al om de taoffels gezeten ;
ge krijgt er flenskes mee zuute krenten
zooveul as ge wilt en ze kossen geen centen ;
't is honing en suiker al wè ge daar ziet,
en 't stao oe nooit tegen, hoeveul g'ok geniet.

Ge krijgt er geen kaans om oe eige te vervelen,
want d'engelkes kunnen zo lekkerkes kweelen
en speulen op cithers en klarinetten
op bassen, violen en gouwe trompetten
en 't klinkt er en 't zingt er zo blij en zo schoon
van zang en muziek op hemelsen toon.

*Beethoven, Mozart en al die groote pieten
zitten in een huukske heel stillekes te genieten,
ze dörven, ocherm, mar amper te probeeren
om veur 'nen engel as invaller te fungeeren,
want Sint Caecilia slaot er de maot
en ge kunt nie geleuven hoe schoon of dè gaot !*

*En dezen hemel, dè-d-is er echt den onzen,
want we zijn braaf en bidden heel veul vadderonzen ;
komde dus geeren in dieën schoonen hemel
dan veeg oe voeten aaf aon 't werelds gewemel ;
want in dieën hemel is et goed om te zijn,
potjeverdikkie, et is er zo fijn !*

(Naor 'n schoon aaw Vlaoms lieke)

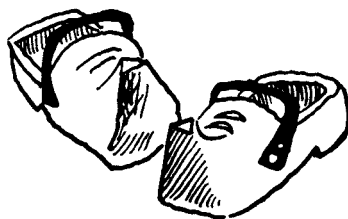
Lop mar ....

Lop mar, mijn liekes, op lochten voet,
loop op oe brabantse klompe,
van zimpela, zampela, zompe,
loop in den traant van et kalf in de waai,
los van den baand en van destig geraai, ¹⁾
zoo-mar, op boereklompe.

Huppel, m'n liekes, op lochten voet,
trippel op dikke sokke,
verdikke, verdakke, verdokke,
neurie en fluit wè van dees en van dè,
van Kee en van Kees en ik weet nie van wè,
zoo-mar, op boeresokke.

Spring mar, mijn liekes, op lochten voet,
al hort et mee stooten en stompe,
van zimpela, zampela, zompe,
't leeven is zuut en et leeven is zuur,
koud as et ijs of ok heet as et vuur,
veur wijzen en ok veur lompen.

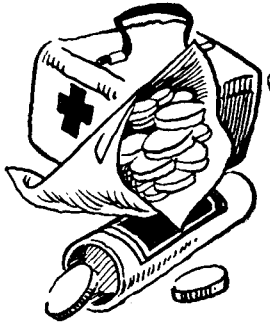
Daans mar, mijn liekes, op lochten voet,
zwier in boerinnekesrokke,
verdikke, verdakke, verdokke,
't leeven is zuur, mar ok zuuter dan zuut,
daanste verkeerd, dan mar weer oppernuut, ²⁾
zwierend in wijje rokke.

---

¹⁾ gerei.

²⁾ opnieuw.

Pumpermuntjes¹ en Asperientjes

---

¹) Pepermuntjes.

Spreuken

*Bende gij klein of bende gij groot,
zoo as ge leeft zoo gaode gij dood !
bende gij groot of bende gij klein,
't leeuen is geen wijn, mar azijn !*

*Bende gij erm of bende gij rijk,
nao den dood is et krek gelijk ;
bende gij rijk of bende gij erm,
denk aon de hel, die is er zo werm !*

*Bende gij dom of bende gij wijs,
naor et hemeltje moete op reis ;
bende gij wijs of bende gij dom,
boven bende allemaol wellekom !*

*Doe nie klein en doe nie groot,
doe veul goeds en gao dan mar dood ;
doe nie rijk en doe nie dom,
eens luien de klokken dan : kom-kom-kom !*

Jan Meneer

Wè Jan Meneer van 't leeve vroeg ?
Twee kiendjes, dus precies genoeg,
en daarbij goed wè cente !

'n Fordje irst, dan, veur de pret,
'nen heelen fijnen Chevrolet,
't juweel van de gemente.

Z'n kaole verlangens wieren vervuld
en Jan genoot mee groot geduld
van kapitaol en rente.

Toen kwaam de Dood bij Jan Meneer
en braocht 'm veur onze Lieven Heer,
dooderrem, zonder cente....

Daor heurde Jan Meneer, de fat,
„Gij hebt uw hemeltje al gehad
en het is maar één keer Lente !”

En Jan Meneer kwaam in de hel ;
hij stelt et daor nie al te wel :
hij zit er op gloeiëge cente !

Ik zie, ik zie....

*Ik zie, ik zie
wè gij nie ziet :
wit, wit, wit
en zwart as git ;
ge kijkt er deur
as deur 'n deur
naor hier, naor daor,
omleeg, omhoog,
toe, raoi er 'ns naor !*

i 800 əo

*Ik zie, ik zie
wè gij nie ziet :
rood, rood, rood ;
et rooie blijft
zo lang ge leeft,
mar gaode dood,
dan, op 'ne wip
is 't niet meer rood....*

i dɪ əo

*Ik zie, ik zie
wè gij nie ziet :
blauw, blauw, blauw !
't is dicht bij ou
en toch is 't ver
gelijk een ster...
zeg, raoi 'ns gauw,
mar goed genocht,
wè-d-is dè nou ? !*

də locht i

Ik zie, ik zie
wè gij nie ziet :
rood, wit, blauw,
't beteekent trouw
en 't siert en sliert
en zwaait en zwiert
of 't lee opstaoi ¹⁾
den heelen dag
in moeders laoi... ²⁾

i bɔŋa əp

---

¹⁾ halm, gerust
²⁾ ' la

Tungske...

Tungske, tungske,
vurig vunkske,
vlammen, jao, zijn wondermooi,
mar 't is zonder
tweffel schoonder
as ge nooit nie springt in... hooi!

De Tong

Wie wil groeie naor den schijn
slao z'nen buurman kort en klein ;
wie wil geuren as groote meneer
trapt z'n omgeving plat terneer.

Kwaoie Tong

Ik ken 'n ding dè klein is,
mar overvol venijn is,
de tong, de kwaoie tong,
de tong die aaltij babbelt,
en overal aon zabbelt,
en iederendeen beknabbelt,
de tong, de kwaoie tong!

Nie kaokele!

De kiep lee d'r aaïke
en kaokelt dan luid,
den boer is er bij en
hij graait naor den buit.

Zoo moeten we goed-doen
mar zonder geluid,
of den duuvel die haolt
al ons aaieren uit!

't Mundje

*Mundje gehou'en,
zal niemand berouwen ;
mundje te vrij,
maakt niemand nie blij.*

D'aawe Lijster

*Ik ken 'n aawe lijster
die as een jonge zong,
en ok 'n aawe vrijster,
zacht van hart en mild van tong...
et irste is heel curieus,
et twidde meer miraculeus....*

Slik-in!

*Vroom van hart en blij van zin
slikt veul bittere pillen in,
eigenbaat en kwaai humeur
slikt alleenig mar snuupkes deur.*

Hoog vliege

*Hoog gevlogen en
diep gevallen
is 't lot van zotten en
tennisballen.*

Ezels

*Zijn et ezels die d'r teenen
stooten tegen dezelfde steenen,
lieve deugd, dan zitten we wel
allemaol in een ezelsvel!*

Suikerumke

Suikerumke,
perebumke
waor ik eens van plukke zal,
perelumke,
suikerbumke,
as ge sterft dan is et bal!

Idem

De suikeroom waar dood,
en d'erfgenaome rouwden,
d'r oogen wieren rood
van traonen die ze brouwden....

Toen kwamen d'erfgenaomen
bijeem bij de notaoris
en zongen, — as et waar is, —
heel vroolijk „amen” saomen.

Aaie Poeske...

Aaie poeske,
aaie doeske....
kiendje, paas op!
doeskes aaie,
poeskes paaie
breekt oe op!
Aaie poeske,
aaie doeske...
poeske krabt!
doeske hapt!

As 'ne Boer...

*As 'ne boer nie mee klaagt
en 'ne missionaris nie meer vraagt,
dan moet wel de wereld vergaon!
As 'ne boer nie meer hooit
en 'ne missionaris nie meer schooit,
dan is 't mee de wereld gedaon!*

Nuwejaor

*Ik wens oe mee dees Nuwejaor
geen enkel peltje grijze haor!
Stap dees Nuwejaor tegemoet
jonk van hart, gezond van bloed!*

Idem

*Nuwejaorke zuute,
nuwejaorke lief,
'k lig er nie te tuute
mee 'ne langen brief.*

*Nuwejaorke lieve,
nuwejaorke fris
wens ik oe mee vieve
kender om oewen dis!*

Idem

*Nuwejaor is 't!
't is overal feest
en de daoge die worren al kaawer!
Is 't dáórom feest?
Nee, Nuwejaor is 't
en we zijn weer 'n jaorken aawer!*

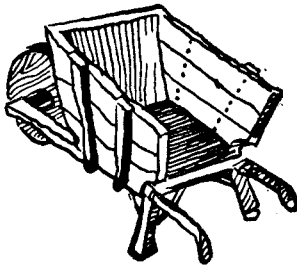
Koorzangers

*Om de wille van de eer
zingen we tot God den Heer,
daorbij denken we aan de boete
omdè'm anders dokke moete !*

Laaster !

*Deur de dunne gordentjes loeren,
iederendeen bekoekeloeren
en naor stille zonden gissen
om mee vlijmend scherpe missen
hart en nieren te opereeren
van de dames en de heeren
die er komen langs de deure...
Vrome vrouwkes, wilde 't heure :
ieder woord komt in et Boek
't staot er zwarter as 'ne vloek ;
eenmaol worren al die worde
opgesomd as zwaore moorde...
Vrome vrouwkes, heurde 't goed ?!
Zaolig, as ge'r goed naor dóét !*

't Kreugeltje

Enkelde liekes van mijn bruur

Leo Heerkens.

De Mus op m'ne Kreugel¹⁾

Mijn kreugeltje piept er al over de weg,
et kreunt en et steunt langs de dorene heg ;
toch heur ik 't gepiep van m'ne kreugel nie nooi,
et klinkt in mijn oor' as een lieke zo mooi.

Daor sjoert er ineens mee 'n lollig sjiep-sjiep
een mus heel brutaol op mijn kreugeltje-piep,
ik stuuper²⁾ mijn waogeltje dapperkes deur
en daor kwèkt me die mus z'n brutaole scheur :

„Hé, boerken op klompe, oe kreugeltje piept,
ik heurden iets piepen en ik daoacht dè ge me riept,
ik moet oe 'ns hebbe, dus schaaï er 'ns uit
mee oe lillike pieperdepieper-geluid !”

Daor zet ik mijn kreugeltjen efkes veur stop
en ik zeg er, zo familiair as ik kos, boven op :
„Brutaole sinjeur, dè betaolde me zuur !
m'ne kreugel en gij dè-d-is zuster en bruur !”

„Dè daoachte, — zee 't muske, — mar heur dan 'ns hier ;
laot mijn dan 'ns zingen, ik doe't mee plezier !
Dè piepe van ou, dè bevalt me nie, maot,
al piepte dan nòg zo kordaot over straot !”

Verèchtig, de mus is aon 't sjielpen gegaon,
nee, daor kan mijn kreugeltje nie tegen aon ;
zo zuiver, zo simpel, zo helder en fijn...
ze lijkt wel 'ne naachtegaol in et klein !

„Tot ziens !” riep de mus en ze sjoert a-weer weg,
mijn kreugeltje piept weer deur langs de heg...
tòch heur ik 't gekreun van m'ne kreugel nie nooi,
et klinkt in mijn oor' as een lieke zo mooi !

---

1) kruiwagen

2) duw

't Mesjien

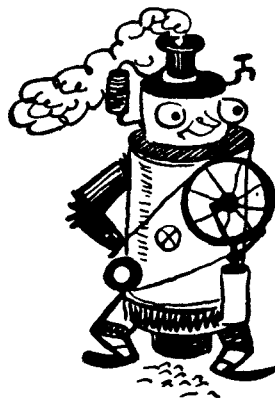
*Blinkend lomp stuk prakkezaosie
mee oewen ijzeren harteklop,
mee oe puffende hijgende longen
en oewen harde kopere kop,*

*gulzige sloeber, ollievreeter,
't vet de dröpt nog van oewen buik!
hedde dan noot genug gedronke?
luste naa weer 'n volle kruik?!*

*Haaw ik van ou, raar stuk speктаoekel?
stemt die meziek van ou me teveree?
Och, gij stampst en gij doet mar, mesjien, en
spek mar goed dik mijn portemenee.*

*Stamp en stoot mar raok, mesjientje,
trek aon de riemen en span ze mar strak,
draai er de schijven en laot ze mar kraaken,
gij verdient mönnie, ik haaw mijn gemak!*

*Blinkend lomp stuk prakkezaosie
mee oewen ijzeren harteklop,
mee oe puffende hijgende longen
en oewen harde kopere kop...*

De Toddeman

Daor komt den toddekreemer aon,
hij jaogt z'n hitje langs de baon.

Toddée!
Hot — ju!

De kender, ze graaien in schuur en in schop ¹⁾
ze moeten 'n meulentje, pias of pop.

Toddée!
Allee — ju!

Ze laaien d'r zakken toe boven toe vol
en draoven er hard mee de straot op! — én lol!

Toddée!
Hu! — Hu! —

De toddeman zet er z'n waogeltje stop,
z'n Mie lee te slaopen languit achterop.

Toddée!
Hu! — Hu! —

De toddeman laacht er mee heel z'n gezicht,
die zakke die zijn er, verdomme, nie licht!

Toddée!
Hu! — Hu! —

„Wè moete gij emme?! 'ne Meule? — 'n Fluit?
'n Pop of 'ne pias? — En gij, kleine guit”

Toddée!
Hot — ju!

---

¹⁾ klein schuurtje

*De kender die springen en gieren van lol
en de toddeman laoit er z'n waogeltje vol,
Toddée!
Allee — ju!*

'n Weeverke schoot...

'n Weeverke schoot eene paddevoet, 1)
potjeverdie, zoo'ne paddevoet,
en 't weeverke schoot eene paddevoet
en de ketting 2) die knapte kapoet.

En et weeverke ketterde : potverdot
potjeverdikkie wel potverdot,
en et weeverke ketterde : potverdot
d'r zijn er wel duuzend kapot !

En de spoelen klabetterden : retteketet
van krijg-de-colère, van retteketet,
en de spoelen klabetterden : retteketet
ge hè't er nie opgelet !

En et weeverke daocht : wè doe ik er mee,
wè doe 'k er verdimme-verdomme naa mee,
en et weeverke daocht : wè doe ik er mee,
wè doe 'k er toch mee, sakee ! ?

Toen is er de weever aon 't kneupen gegaon,
aon et knippen en knappen en kneupen gegaon,
toen is er de weever aon 't kneupen gegaon
mar et stuk was naor de maon.

En bij iedere kneup zee ie : Potverdot,
potjeverdikkie wel potverdot,
bij iedere kneup zee ie : potverdot,
d'r zijn er wel duuzend kapot !

En de weever kwaam thuis zonder centen aon,
zonder sinten en santen en centen aon,
en de weever kwaam thuis zonder centen aon
en ie spraak zijn vrouwken aon :

*„Zeg, vrouwke, ik schoot eene paddevoet,
potjeverdie, zoo'ne paddevoet,
zeg vrouwke, ik schoot eene paddevoet
en de ketting die knapte kapoet”.*

*En 't vrouwke dè ketterde : potverdot,
potjeverdorie toch potverdot,
en 't vrouwke dè ketterde : potverdot,
dan hebben we niks in de pot !*

*En de kender trompetterden : retteketet,
van krijg-de-colère, van retteketet,
en de kender trompetterden : retteketet
en gongen mee honger te bed.*

*En ze droomden van 'ne paddevoet,
potjeverdie, zoo'ne paddevoet,
en ze droomden van 'ne paddevoet
mar slaopen dè deejen ze goed.*

*Ze ketterden droomende : potverdot,
potjeverdikkie wel potverdot,
ze ketterden droomende : potverdot
d'r zijn er wel duuzend kapot !*

---

¹⁾ vakterm : plek waar de scheringdraden door de weefspoel zijn stukgeslagen.

²⁾ schering.

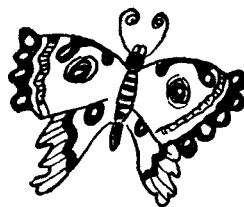

Vlinderke

't Vlinderke vliegt al
over de heg,
fladderend blumke, en
't wipt weer weg, —
waocht 'ns, daor zit et
neer op et mos,
'k zu-g-et wel vatten
a'k-et mar kos!

Floep! Daor heb ik et
onder mijn klak,
'k zal et bewonderen
op mijn gemak;
óóóch, wè-d-is er 'ne
vuurvlam toch schoon
rood van vleugelkes,
diep van toon.

Rembrandt die hee van z'n
wonder-palet
op geen enkeld paneel
zoo'n schoon rood oot gezet!
Kleurige vlinder, nee,
keurige vrouw,
'k zie oe zo geeren, ik
haaw van ou!

Ik di't!

*Oo, as ik opnuuw weer 'n kiendje kon worren,
ik di't!
ik spuulde, ik leerde,
ik vrijde, verkeerde,
ik sjouwde en bouwde,
ik ploeterde, trouwde,
jao, as ik opnuuw weer 'n kiendje kon worren,
ik di't,
ik digget, ik digget,
ik di't!*

*En kos ik mee niksdoen mijn kosje verdienen,
ik di't!
ik sliep, rentenierde,
ik waandelde, vierde,
'k liet d'aandere ploegen
en zweeten en zwoegen,
jao, kos ik mee niksdoen mijn kosje verdienen,
ik di't,
ik digget, ik digget,
ik di't!*

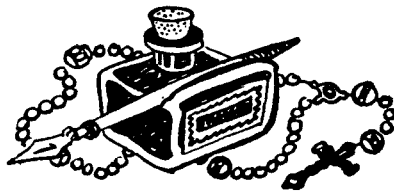
*En as ik mee boemele den hemel kos erven,
ik di't,
ik borrelde, bierde,
ik zwabberde, zwierde,
ik daanste en sjaanste,
ik fuifde, ik schraanste, —
jao, as ik mee boemele den hemel kos erven,
ik di't,
ik digget, ik digget,
ik di't!*

't Is hillemaol anders : 'k moet werken en bidden,
en 'k doe 't!

'k zal vreuken en vroeten
mee haanden en voeten,
'k zal bidden en boeten
en sterreve moeten...

't is hillemaol anders : 't is werken en bidden
en 'k doe 't.

ik doeget, ik doeget
ik doe 't!

Klaoske vaok

*Klaoske Vaok is zaand aon 't strooie,
grib, grab, grauw,
't wil oe in oe eugskes gooie,
grib, grab, grauw,*

*Heur 'm op de trappe trippe,
grib, grab, grauw,
zie 'm op oe bedje wippe,
grib, grab, grauw,*

*'t Grabbelt mee z'n grabbelhendje,
grib, grab, grauw,
in zijn gribbelgrabbelmendje,
grib, grab, grauw,*

*Klaoske Vaok is zaand aon 't strooie,
grib, grab, grauw,
't wil oe in oe eugskes gooie,
grib, grab, grauw,*

Kenderdaanske

Kek die kiendjes speulen in de waai :
trippelende vuutjes,
bolle ronde snuutjes,
heur ze zingen : eene-tweeë-drie,
ikke nie,
dan ons Rie,
mee ons Mie.

Heur ze rombombommen op die trom,
mee een spaonse rietje,
Rietje, Mietje, Pietje,
kende gij soms schoondere muziek,
oome Driek,
mee oewe riek,
piekepiek ?

Zie ze springen in de ronde ring,
waaijerige rökkes,
ronde bolle bökskes,
heur die kiendjes speulen in de waai,
wè 'n gekraai,
wè 'n lawaai,
wè 'n kadaai ! ¹⁾

---

¹⁾ feest !

Och, Hannie...

Och, Hannie,
ik kan nie
genog van oe haawe,
vriendelijk frommeske-lief,
hier hedde een kusje,
mijn lekkere zusje,
gij moederkes hartedief.

Och, Hannie,
ik kan nie
genog naor oe kijke,
vriendelijk durrreske-fijn,
wè staot er oe huidje
toch leuk op oe snuutje,
ge zift er oe moeder in 't klein !

Moederke

*Ons moederken is van ons henegegaon
naor onze Lieven Heer,
ons moederke hee ons verdriet aongedaon
naa veur den irste keer.*

*Och moederke, moederke, moederke, daor
bij onzen Lieven Heer,
gij blijft veur ons allemaol bidde, nie waar,
wij missen oe zo zeer.*

*Ik zie er oe, moederke, boven al staon,
daor in de hemeldeur,
gij hebt er die deur veur ons open gedaon
't is of 'k oe slösteren heur :*

*„Och, kender, vergeet er et hemeltje nie ;
ik ben nie eer teveree,
veur de'k oe hier ammaol in 't hemeltje zie,
bidt, kender, mee me mee !”*

Inhoud

<i>Veurwoordje</i>	3
<i>Kinkenduut, mijn bruurke</i>	4
<i>De Paoter en de Kinkenduut</i>	5
<i>Oproep</i>	7
<i>Naachtegaol</i>	9
<i>In et bos</i>	11
<i>De Bie</i>	12
<i>Zeeverweer</i>	13
<i>Sneuw</i>	14
<i>Dröpke dauw</i>	15
<i>Kapelleke</i>	16
<i>De Zwaolleme</i>	17
<i>Geluk</i>	18
<i>Geld</i>	19
<i>Goeie raod</i>	20
<i>Annemieke</i>	21
<i>Van Kees en Kee</i>	23
<i>Boemeljongen</i>	26
<i>Kenderteentjes</i>	28
<i>Moeder</i>	29
<i>Glijermenneke</i>	30
<i>Claxon</i>	31
<i>Rood-Wit-Blauw</i>	32
<i>Mijn irste broek</i>	33
<i>Den Hemel is den onzen</i>	36
<i>Lop mar.....</i>	38

Pumperemuntjes en Asperientjes

<i>Spreuke</i>	40
<i>Jan Meneer</i>	41
<i>Ik zie, ik zie.....</i>	42
<i>Tungske</i>	44
<i>De Tong</i>	44
<i>Kwaoie Tong</i>	44
<i>Nie kaokele</i>	44

't Mundje	45
D'aawe Lijster	45
Slik-in !	45
Hoog vliege	45
Ezels	45
Suikerumke	46
Idem	46
Aaie Poeske	46
As 'ne Boer.....	47
Nuwejaor	47
Idem	47
Idem	47
Koorzangers	48
Laaster !	48

't Kreugeltje

De Mus op m'ne Kreugel	50
't Mesjen	51
De Toddeman	52
'n Weeverke schoot.....	54
Vlinderke	56
Ik di't	57
Klaoske vaak	59
Kenderdaanske	60
Och, Hannie.....	61
Moederke	62

NIHIL OBSTAT

ARN. J. M. DE BEER, Libr. Censor

Buscoduci, die 4 Martii 1940